

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΗΣ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΕΩΣ!...

(Μιά δραματική περιπέτεια μέσα στην 'Ινδική Ζούγκλα, του 'Αγγλου άποικευ και θηριοκυνηγού Hamish Buchanan)

ΑΗΣΜΟΝΗΤΗ θα μου μείνη μιιά ή-μέρα του 1922. 'Η τρομάρα που ένοιωσα αυτή την ήμέρα, δέν θα βγή ποτέ απ' τό μυαλό μου, κ' άς έζησα στη Ζούγκλα είκοσι δόλοκληρα χρόνια, γεμάτα φοβερά καί τρομερά επεισόδια.

"Ήσουν τότε έπιστάτης σε μιιά απέ-ραντη φυτεία παραγού στο Ουγκαντό του 'Ασσία. Καθισμένος εκείνο τό πρού στη μεγάλη βεράντα του ιδιότροπου ινδικού σπιτιού μου, συζάτευα ήδονικά, πίνοντας τό καπνό χαλίης (τό προύνο ποά) καί καπνίζοντας την πίπα μου. Ένα άεράα ανάλαφρο, γεμάτο δροσιά, μου χάιδνε τό πρόσωπο καί μου ανέμψε τό μαλλιά. Σωστός παράδεισος!

"Έξαφνα ένας 'Ινδός εγγάτης, λαχ-νασμένος απ' την τροχάλα, παρουσιάστη-κε μπροστά μου, κουνώντας με άτελι-σία τό χέρι του.

— Βοήθεια! σέρ Μπαζάναν, φώναξε. Βοήθεια! Μιά λεοπαρδαλι σπάρωσε τον αδελφό μου...

Δέν ήταν καρός να ζητήσω περισσότερες λεπτομέρειες. Άρπαξα με βία τό βαρό έπιανητικό όπλο μου κ' άκολούθησα τον 'Ινδό, ό όποιος έτρεξε τόρα προς τον σκοτεινόταρο όγκο της γενοικιας Ζούγκλας. Φτάσαμε σε λίγο στον τόπο του δυστυχήματος καί με δυό-τρεις άλλους έπαλλήλους της φυτείας, οι όποιοι είχαν τρέξει από πίσω μας.

Τό θύμα, παραμορφωμένο απ' τις τρομερές πληγές που του είχαν άνοιξει τό φοβερά νύχια του θηρίου, άνάσωνε άκόμα, αλλά βαρειά καί με δυσκολία.

"Ήταν φανερό πως θα ξεψυχούσε σε λίγο. Φιλόφως άκατάληπτα σε μένα λόγια στον αδελφό του, ό όποιος σκυμμένος από πάνω του, τον χι-τάσε με στοργή καί με δακρυσμένα μάτια. "Υστερα, ένας τελευταίος σπασμός τον τινάζε έπάνω καί ξε-ψύχησε!

Τόν ξεπλώσαμε σ' ένα φορείο καί τον μεταφέραμε στο νεκροό τά-λασιο του γενοικιακού νοσοκομείου. Μετά την εκτέλεση του θλιβερού αυτού καθήκοντος, πήρα παρόμοια τον αδελφό του καί τον οδήγησα πός είχε γίνει τό δυστύχημα. Έμια ή-μέρα έτσι, ότι τό θύμα έθωσε τις καταί-νες λίγο πιο έξω απ' τη Ζούγκλα, στην όποια ούτε αυτός, ούτε κανέ-νας άλλος δέν τοίμασαν ποτέ να εισχωρήσουν, γιατί ήταν γεμάτη από θηρία καί απείρια φέδια, ήταν Έ-ξαφνα κάποιου θλιβερού βέλαιμα τον έκανε ν' άρπάξη τό βαρό όπανάό του καί να τρέξη πός μερικους πυ-κνούς θάμνους, απ' τους όποιους έ-βγανε ό θορυβός αυτός. 'Ο αδελφός του, που βρισκόταν ένατό βήματα μακριά καί φύτενε ποά, είδε τότε μιιά τεράστια λεοπαρδαλι να ξεπε-πιέται μ' ένα πήδημα απ' τους θά-μνους, να όρμάη έπάνω στο θύμα της καί να χώνη τό νύχια της στις σάρκες του. Τρελλάς τότε απ' τό φόβο του, έτρεξε γρήγορα να με είδοποιήση.

Άμέσως γύρισα σκοπευτός στην κατοικία μου. Έκει διάταξα να χτυ-πήσουν τό μεγάλο τίμπανο του συ-ναγεσμού καί του κινδύνου καί σε λίγο έλαι οι ιθαγενείς εγγάται του κτήματος είχαν μαζευτεί γύρω μου. Διάλεξα 40 σωματίους 'Ινδούς, ό-λους της εκλεκτής φυλής Μόνταχ, όπλισμένους με βαρειά καί μακριά δόρατα καί παίρνοντας τους καίό μου, τοποθέτησα τους μισούς απ' αυτούς ός σκοπούς σε μιιά έκτασι

200 στρεμμάτων έπάνω—κάτω γύρω απ' τη Ζούγκλα, για να προ-σέχουν μήπως ξεφύγει απ' εκεί ή λεοπαρδαλις. Πήρα ύστερα καίό μου τους ύπόλοιπους καί σκοπευτήσαμε όλοι μέσα στ' άγλάθια, βγά-ζοντας άγριες καί δυνατές φωνές καί χτυπώντας άδειους τενεκέδες από κονσέρβες, για να αναγκάσουμε τό θηρίο να βγή από εκεί πούχε τρεπώσει μετά τό προύνο κατόρθωμά του.

Δέν περιμέναμε καί πολλή ώρα. Είδα Έξαφνα μιιά ζαστανόμοια λεοπαρδαλι να προβάλλη μέσ' απ' τους θάμνους που βρισκόνοισαν μπροστά μου καί μ' ένα τεράστιο πήδημα να φτάνη έναν 'Ινδό της άκολουθίας μου καί να χώνη τό νύχια της μέσα στη όρχη του.

'Ο δυστυχημένος δέν πρόλαβε να βγάλη ούτε μιιά. Σκοπευτήκε κάτω, σαν να τον χιτήσε αστροπελέα, πλημμυρισμένος στο αίμα του κ' είδα τη γιγνή πλάτη του σπασμένη απ' τό συνδεδεό νύχια του τρομερού θηρίου, σαν να της είχε τραβήξει βαθειά χωράκια με κορτερό χασάκινο μαχαίρι.

Δέν τόλημσα να προσβολήσω, γιατί απ' όλα τό σημαία είχαν τρέ-ξει οι άλλοι 'Ινδοί κ' άσφαλώς θα χτυπούσε κάποιον απ' αυτούς.

Τότε ή λεοπαρδαλις, έποφελουμένη της ευναιτίας, χιήθηκε μέσα στην πυκνή βλάστηση που άπλώνονταν διάφωνα, έχω δέ, αφού έσπευα στο νοσοκομείο τον 'Ινδό που ψυχραραγούσε, μάλοσα τους άλλους άσπρηρά καί τους σύστημα να μη Ξαναφύγουν απ' τη θέσι τους, ότι-δήποτε κ' άν συνέβαινε.

Μά δέν πρόλαβα ν' άποτελειώσω τις κουβέντες μου αυτές. Ένα άνατριχαστικό ούλοσασμα έκανε την επιδερμίδα μας να σηκοθή από φρέση καί φωνές άγονίας καί τρούμου μιάς Έξαναν καί τρέξοιμε αλα-φρασμένοι προς τό μέρος απ' τό όποιο άκούστηκαν.

Από απ' τους σκοπούς μου είχαν πληρωσει με τη ζωή τους τον φόρο του αίματος στη λεοπαρδαλι. Τό τελείο στόμα της είχε κάνει θεόψαλλα τό κρανίο του ένός με μιιά φοβερή δαγκωματιά καί τό είχε μεταβάλλει σε αίματομένη μάζα από σάρκες, κόκκαλα καί μυα-λιά! 'Η κολιά του άλλου ήταν ορθώνουχτη καί τό ένδοσθια χιμμένα Έξω, άρχιζαν σε μιιά λίμνη από αίμα, έτσι καθός τον χιτήσε με τό τρομερό πόδι της!...

"Ήταν μοιραίο να χιηθι πολύ αίμα την ήμέρα εκείνη, ή όποια είχε Ξι-μερόσει δρασηρή καί κατακάθιση καί φανόνταν πός θα γέμψε τη βασανι-σμένη απ' την τραχεία δουλειά καρξί μου με άνακούφισι κ' άνάπναι!

Πρω' όλο τό επικρό αυτό δυστύ-χημα, οι σκοπτοι μου έξαικολουθούσαν να μένουν στη θέσι τους κ' όλοι μας είμαστε έτοιμοι για τον άρχωνα κατά του θηρίου.

Δέν τό κουνούσαμε ούτε βήμα! Προσπαθούσαμε μόνο, απ' τη θέσι που βρισκόμασε, να δοήμε καμιά ύποπτη κίνηση μέσα στ' άγλάθια, τό τελόβια εκείνα καί συνδεδεό άρχάθια, άνάμει-ση απ' τό όποιο θα προφύσει να περά-ση κανείς μονάρα καθάλλα σε έλέ-φαντα.

Με τό όπλο στα χέρι μου, σκε-πτικός κ' άνήσυχος για την αίματηρή συνέχεια που φανόνταν να έχη τό φοβερό αυτό ζωνήρι, σκεδιάξα με τό μυαλό μου κανένα καινούριο τρόπο, για να ξεπρωτώσω τη λεοπαρδαλι, ό-ταν Έξαφνα μερικιά Ξερά φύλλα έτρω-ξαν πλάι μου κ' άθελά μου πιώχητσα απ' τη θέσι μου.

"Ήταν ό ύπερήτης μου με τον κυ-νηγατικό σπαό μου!

— Σέρ Μπαζάναν, δέν δοκιμάζετε καί τό σπαό; μου είπε.

— Έχεις δίκιο, φίλε μου. Δέν τό σκέφτηκα αυτό. Άν τό είχα σκεπεί απ' την άρχή, έσως νάταν διαφορετι-κή ή κατάσταση τόρα.

Σε λίγο, μπροστά ό σκοπός μου καί πίσω έχω, χιήχικαμε μέσ' στ' άγ-λάθια, αφού προηγουμένους σύστημα στους ιθαγενείς να μένουν ασάλευτοι στις θέσεις τους. 'Η καρδιά μου χτυ-πούσε δυνατά, καθός άκούγα τό σπαό να σφολιάξη σιγαλά με τρομάρα, καθε φορά που μπιζόταν τό έχη του θη-

'Η λεοπαρδαλις χιήθηκε άπάνω μου, πριν προλάβω να Ξαναορξίσω...

ρίου γάτο στο χρώμα ή δίπλα στα γλαυρά. Μιά τ'χανο απ' τὰ μάτια μου και μία πάλι ξεπρόκτονε μπροστά μου, λαχανιασμένο απ' τόν φόβο του, μιά άποφασισμένο νά τραβήη διαρκώς μπροστά.

Τό αγαπημένο μου και παστό σκυλί! Πόσο τό πόνεσα τή στιγμή, τήν άτασία εκείνη στιγμή που με πέτρωσε απ' τήν προμάρα και μ' έβγαλε νά πυροβολήσω στά τυφλά, χωρίς καν νά σημαδέψω, βλέποντάς το νά απαρτάξη και νά ουδολάξη γάτο απ' τὰ νόγια του θηρίου, που είχε παρουσιασθεί πάλα έξαφνα!

«Κράα—κράα», έφριξαν τὰ ζώζαλά του, καθώς έπαταζαν μέσα στά πελώρια σαγόνια τής λεοπαρδάλης, ή όποία τό διάγκανε με λάσσα. 'Η σφαίρα μου δυστυχώς τήν πήρε ξυστά κι ή ανάλασχη λαοματιά τής δυνάμωσε τή μαγιά.

Τότε χύθιζες επάνω μου και, πριν προλάβω νά ξεναρρίξω, με άναποδογύρισε με όρμη κι έννοια τήν άποκρουστική μορφοδιά τής σαπίλας που έβγαλε απ' τό δοθάνοιχο στόμα τής, νά μου κόβη τήν άναγνη.

Συγγρόνος αισθάνθημα έβαν άνείπτοτο πόνο, καιτερό και σουδλερό, νά φτάη ως τήν ψυχή μου, τή στιγμή που τό θηρίο, άνοιγοντάς τή σαγόνια του, μισοκατάπινε τό κεφάλι μου. Τό αίμα, ξεπτό και άφθονο, μου πλημμύρισε τό πρόσωπο, μιά προλάβω ν' άκούσω ένα βραχνό μουγκρητό που με χτύπησε κατόμουτρα. Έτσι καθώς έβγαλε απ' τό βρώμικο λαρόγγι τής και... λιποθύησα!

Πάλαιφα πολλές μέρες με τόν χύρο, ξαπλωμένος σ' ένα κρεβάτι του νοσοκομείου. 'Η πληγή δέν ήταν σοβαρή, γιατί ή λεοπαρδάλις δέν προλάβε νά κλείση τό τρομαχό στόμα τής. Τό κεφάλι μου θά είχε γίνει λυμά, άν δέν πρόφτανε κάποιος δικός μου νά τήν πυροβολήση... 'Η σφαίρα είχε μπει απ' τό μάτι του θηρίου και είχε βγει απ' τό λαρό του, άφου που πέρασε πρώτα τό μυαλό.

Μά τό αίμα μου έπαθε μόλυνση απ' τό στόμα τής, τό βρώμικο και μολυσμένο απ' τό αίμα τών προηγουμένων θημάτων τής και γι' αυτό άργησα πολύ νά βγω απ' τό νοσοκομείο.

Ο σπύθρας μου, που ή Θεσία Πρόνοια τόν έστειλε άσφαλώς στην κρίσιμη εκείνη στιγμή, ήταν ό φίλος μου Τζιμ Μπρόζερ, έπιστάτης τής γειτονικής φυτείας πασιού.

Ήθελε νά με δη γιά ύπηρεσία, μα ή άκασιότητα που παρατήρησε στο κήμα μου, τόν πρέβηξε προς τά εκεί και μ' έσωσε!

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΩΜΕΣ, ΑΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΔΑ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ή μόδα είναι τό είδωλο τής νεανικής ηλικίας.

Ο ξ ε σ τ ε ρ ο ν

Ή γυναίκα που ακολουθάει τή μόδα, μοιάζει με τόν τρελλό που φεύγει χωρίς νά τόν κινήση κανένας.

Κ α λ α μ π ε ρ ο

Τή μόδα τήν εφευρίσκουν ή άσχημες γυναίκες και ή όμορφες έχουν τήν άρέλεια νά τήν ακολουθούν.

Ρ ο υ σ σ ώ

Ο έρωτας προς τή μόδα είναι άπερσοχηρία, γιατί δέν αλλάζουν μαζί τής και τά πρόσωπα, άφου ή φυσιογνωμία μένει πάντα ή ίδια.

Β ο λ τ α ι ρ ο ς

Ή γυναίκα θά βρωσκόταν σ' άπελπιστική κατάσταση, άν ή φύσι τή δημιουργούσε τέτοια που τήν παρουσιάζει ή μόδα.

Λ ε σ π ι ν ά ς

Ή μόδα άποκτρώνει με τήν έξουσία τής όλες τής ύποφυξής τής.

Ε τ ς ο υ ά ρ δ

Ή τίμεις γυναίκες που ακολουθούν τή μόδα και προσπαθούν νά μιμηθούν τρόπους και ποικιλία που δέν έχουν, δίνουν άφορηή νά τής ύποψιάζονται ως προς τή σταθερότητα τής άρετής τών.

Λ α β ο υ τ ς

Ή φτωχές γυναίκες που ακολουθούν τή μόδα τών πλουσίων, γίνονται με τόν καιρό πιο φτωχές και γελοίες.

Ρ ι κ ά ρ

Ή γυναίκες πρέπει νά περιορίζονται πάντοτε τόν έναντό τους, ή όμορφες γιά νά άποκτήσουν περισσότερη όμορφιά, ή άσχημες γιά νά έλαττώσουν τήν άσχημα τους.

Κ α Ν ε κ κ ε ρ ο

Ή μόδα είναι μια άλοιφή που χρησιμοποιείται νά γελοιοποιή μερικώς γυναίκες.

Ρ ο σ ε μ π ρ ι ύ

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τά 'Αλβανικά ξενοδοχεία και οι κανονισμοί τους. Φριξεν ήλιε και στέναζεν γη! Ο άνθρωπος και ή σωματικές και πνευματικές του δυνάμεις κατά τό ήμερενώχτιο. Πότε ή δυνάμεις είνε άκραιότερες. Τό Παρίσι και τό Λονδίνο. Κατά τί διαφέρουν. Τι γράφει ό Φέλιξ Πιάτ, κτλ.

Στά Ξενοδοχεία τών μικροπόλεων τής 'Αλβανίας ύπάρχει ό έξής κανονισμός γιά τούς πελάτες:

- 1) «Όσοι πλαγιάζουν με τὰ... σιβάλια, επιβαρύνονται με πρόσθετη πληρωμή».
- 2) «Τρία χτυπήματα στην πόρτα, σημαίνουν ότι συνέθη φρόνος στο ξενοδοχείο και πρέπει νά σηκωθήτε».
- 3) «Γράψτε τ' όνομά σας στην ταπεσαρία του τοίχου — αν έξοτε γράμματα — γιά νά μάθουμε ποιός είστε».
- 4) «Τό άλλο πόδι του καθίσματος του δωματίου σας είναι στο έδαφος. Αν τό έχετε άνάγκη, πάρτε το».
- 5) «Αν τό παράθυρο πούναι χωρίς τζάμι σάς ένοχλεί, σκεπάστε το με τής σανίδες που είναι πίσω από τήν πόρτα».
- 6) «Αν κρυώνετε, ρίχτε από πάνω απ' τήν κουβέρτα, και τό κρηστό ύφρασμα του δωματίου».
- 7) «Αν, όταν βρέχει, στάζει από τής τρύπες που είναι πάνω από τό κεφάλι σας, πάρτε τήν όμπρέλλα που είναι κάτω από τό κρεβάτι».

8) «Αν δέν έχετε πετσότα, μεταχειριστείτε τό σεντόνι σας».

Ο άνθρωπος δέν έχει πάντοτε τήν αυτή κατάσταση σωματικών και πνευματικών δυνάμεων, γιατί ή δυνάμεις τών αυτών αδξάνονται και έλαττώνονται κατά τί διάρκεια τών 24 ώρων του ήμερονοχτίου.

Τής προηγής ώρας ό άνθρωπος είναι πιο δρασερός και φρέσκος και γι' αυτό ή πιο καλή πνευματική εργασία γίνεται τό πρωί.

Στς έντεκα τό πρωί τό σώμα άποχτάει πιο μεγάλη ενεργητικότητα και δύναμη, αλλά κατόπιν άρχίζει νά πέφτη σ' άτονία, γιά ν' άνεβή στο μεγαλύτερο σημείο τής ενεργητικότητός του στις 3 τό απόγευμα.

Έπειτα άρχίζει νά χάνη τής δυνάμεις τών ως τής 2-3 τό πρωί, όποτε φτάνει στο κατώτατο σημείο τής εξαντήλησεως.

Αυτές τής ώρες συμβαίνουν και οι πιο πολλοί θάνατοι, παρό τής άλλες ώρας τής ήμέρας.

Γι' αυτό άνορθώς και οι γέροι αισθάνονται αυτές τής ώρας μεγάλη κόπωση και εξαντήληση, χωρίς αυτό νά όφείλεται σ' άπνία ή σ' άλλο τίποτε.

Ο στρατηγός Ουέλλινγκτον έλεγεν ότι: «Τό σπανιότερο πράγμα, στις δύο τό πρωί, γιά έναν άνθρωπο, είναι τό θάρρος».

Από ένα βόλίο του Φέλιξ Πιάτ μεταφράζουμε τά έξής περιεργα, σχετικώς με τής διαφορές που ύπάρχουν μεταξύ του Παρισίου και του Λονδίνου:

- Τό Παρίσι είναι λιθόχτιστο, τό Λονδίνο πλανόχτιστο.
- Στο Παρίσι τά σπίτια μοιάζουν με ψηφές, στο Λονδίνο κάθε οικογένεια προσπαθεί νά έχη δική τής κατοικία.
- Τά σπίτια του Παρισίου έχουν καθένα τόν θυροφύ του, ενώ στο Λονδίνο καθένα έχει τό κλειδί του.
- Οι Παρισίνοί ξεπνούν νωρίς κι οι Λονδρέσοι άργά.
- Στο Παρίσι τά κρεβάτια τοποθετούνται κοντά στον τοίχο, ενώ στο Λονδίνο τοποθετούν τά κρεβάτια τους στη μέση τών δωματίων.
- Τό Παρίσι γεμιατίζει. Τό Λονδίνο τρώγει.
- Τό Παρίσι έχει τούς άένταρους τυροκόματες τής Νοτίου 'Αμερικής, τό Λονδίνο έχει τούς εξατομωρούχους τής Νοτίου 'Αφρικής.
- Τό Παρίσι έχει γυναίκες δημοσιογράφους και συγγραφείς. Τό Λονδίνο έχει συνφραξέτες και γυναίκες τάγματα του στρατού τής Σωτηρίας.
- Τό Λονδίνο, καθώς έλεγε κι ό Βολταίρος, έχει εκατό ίθρησικές και μια μόνο σάλτσα, τό Παρίσι έχει εκατό σάλτσες και καμιά ίθρησεία.
- Τό Παρίσι είναι εύθυμο, τό Λονδίνο μελαγχολικό.
- Στο Παρίσι ή γυναίκες που παντρεύονται γίνονται ελεύθερες, στο Λονδίνο μια γυναίκα, από τότε που θά παντρευτή, παει πλέον νά είναι ελεύθερη.
- Τό Παρίσι έχει περισσότερες αυτοκτονίες, τό Λονδίνο περισσότερους φόνους.
- Στο Παρίσι τό πλήθος δέρνεται στο δρόμο με κλωτσιές, στο Λονδίνο με γροθιές.

— Στο Παρίσι επιτρέπεται ό ελεύθερος έρωτας, στο Λονδίνο άπαγορεύεται.

